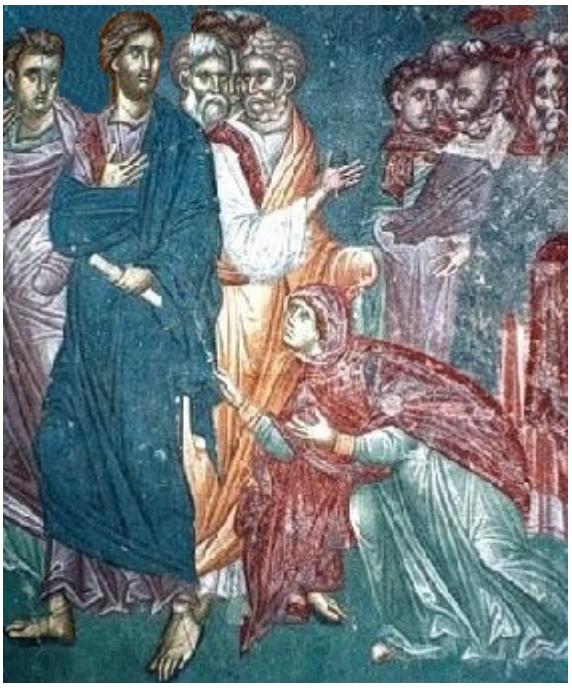
28.05.2012 г. / 17:00:05

Вяра

Двадесет и четвърта неделя след Деня на Света Троица

В ДВАДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯ НА СВЕТА ТРОИЦА, ЗА КРЪВОТОЧИВАТА ЖЕНА

Дерза й, дъще, твоята вяра те спаси, иди си смиром (Лук. 8:48)

Благослови, отче!

Големите беди и тежките скърби много лесно привличат грешния човек, към Бога, неверника, към вярата, и безбожника, към Богопознание. Защото щом бъде сполетян от беда, скръб или болест, човек достига до покаяние и започва да прави добро. За това милостивият Бог допуска да ни се случват беди, скърби и болести, за да се покаем и да изоставим греховете си и да се обърнем коленопреклонно за тях към Бога, като Иаир или като кръвоточивата жена, за които ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Лука, зачало 39

В онова време дойде при Иисус един човек на име Иаир, който беше началник на синагогата, и като падна пред нозете на Иисуса, молеше Го да отиде у дома му, защото той имаше едничка дъщеря, на около дванайсет години, и тя беше на умиране. А когато Иисус отиваше, народът се притискаше о Него. И една жена, която от дванайсет години страдаше от кръвотечение и която бе разнесла по лекари целия си имот и не могла да бъде излекувана ни от едного, приближи се изотзад, допря се до края на дрехата Му, и веднага кръвотечението ѝ престана. И рече Иисус: кой се допря до Мене? И когато всички се отричаха, рече Петър и ония, които бяха с Него: Наставниче, народът Те обкръжава и притиска, а питаш: кой се допря до Мене? Но Иисус рече: допря се някой до Мене, понеже усетих, че излезе сила от Мене. Жената, като видя, че не можа да се укрие, разтреперена се приближи и, като падна пред Него, изяви Му пред целия народ, защо се бе допряла до Него, и как веднага се е излекувала. А Той и рече: дерзай, дъще, твоята вяра те спаси, иди си смиром! Докато още говореше, дойде някой от дома на началника на синагогата, и му рече: дъщеря ти умря, не прави труд на Учителя. Но Иисус, като чу това, отговори му и рече: не бой се, само вярвай, и спасена ще бъде. А когато стигна в дома, не позволи никому да влезе, освен на Петра, Иоана и Иакова, и на бащата и майката на момичето. Всички плачеха и ридаеха за нея. Но Той рече: не плачете, тя не е умряла, а спи. И смееха Му се, защото знаеха, че тя е умряла. А Той, като отпрати всички навън и я хвана за ръка, извика: момиче, стани! И възвърна се духът ѝ, тя веднага стана, и Той заповяда да ѝ дадат да яде. И се почудиха родителите ѝ. А Той им заповяда да не казват никому за станалото.

(Лук. 8:41-56)

ТЪЛКОВАНИЕ

Когато Иисус Христос вършел дивни чудеса и мнозина болни вървели след Него, за да просят изцеление, дошъл и един иудейски големец, който паднал в Христовите нозе и Го помолил да му помогне, защото имал една единствена дъщеря на дванадесет години, която щяла да умре. И когато Иисус отивал да види дъщеря му, една кръвоточива жена, която имала голяма вяра и се надявала, без да се съмнява, че ще получи изцеление, се приближила до Христа изотзад със страх и щом докоснала дрехите Му, кръвотечението веднага престанало и тя се избавила от нелечимата болест. Тя била пръснала имуществото си по лекари и не била получила никаква полза, а сега, щом докоснала с вяра дрехата Му, веднага получила изцеление. Защото който иска с вяра получава всичко, както и жената тайно получи изцеление заради голямата си вяра. Но Христос, за да покаже вярата и пред всички и за да увери Иаир, че може да изцери дъщеря му, рекъл: *Кой се допря до Мене?* А Петър рекъл: *„Наставниче, народът Те обкръжава и притиска, а питаш: кой се допря до Мене?“.*

О, християни! И пророците изцерявали, но не с тяхна собствена сила, а с Божията благодат. А Христос, като Извор на всички блага от Своята сила давал изцеление, от всички телесни и душевни болести. Като чула този Христов въпрос и като разбрала, че не може да се скрие, жената се уплашила да не би да изпадне в голяма беда, за това с благоговение изповядала нуждата си пред всички. Тогава Христос и рекъл: *„дерзай, дъще, твоята вяра те спаси, иди си смиром!“*. След като Христос казал това, дошъл един човек от дома на Иаир и рекъл: *„дъщеря ти умря, не прави труд на Учителя.“*. И преди още Иаир да отговори, Христос му рекъл: *„не бой се, само вярвай, и спасена ще бъде.“*. И като отишъл в Иаировия дом, Христос помолил всички да излязат и оставил при Себе Си тримата Си апостоли и родителите на момичето, за да не се

разчуе чудото и да не предизвика завист у юдеите. И като казал: *Не е умряла, а спи,* почнали да Му се смеят. За да ни остави пример да не вършим добро пред завистливите си врагове, за да не предизвикваме у тях завист, и пред хората за слава, Христос изгонил всички от къщата и оставил само тримата апостоли и родителите на момичето, и възвърнал душата на момичето, която, щом влязла в тялото, момичето се съживило и станало. Тогава Христос заповядал да ѝ дадат да яде и всички се убедили, че наистина е възкръснала. И Христос казал на родителите ѝ да не казват на никого за това чудо. Ето пример за смирение и добротворство. Ето как Христос дава изцеление, а награда и слава не иска. Дава от Себе Си и не приема нищо, защото няма нужда от хората, а хората, каквото имат, го имат от Бога. Той е създал всичко и всичко е Негово. Но каквото даваме милостиня, го приема за наша полза, стига само да е придобито честно. Ако ли пък принесем нещо, което е от неправда и грабеж, тогава от него няма никаква полза, а имаме вреда, защото с него разгневяваме Бога. Видяхте ли, как Христос извършил днешното чудо пред апостолите със смирение и без награда само за да видят, та и те да правят така и да не вземат награда, както им наредил и казал: *„Даром получихте, даром давайте* (Мат. 10:8).

ПОУЧЕНИЕ

Братя християни, виждате ли колко добрини вършел нашият Господ Иисус Христос, за да ни научи и ние да правим добро. Той незабавно изцерил кръвоточивата жена, съживил дъщерята на Иаир и проявил голяма милост към тях. За това и ние като истински Негови ученици трябва да пробудим милостта си към бедните сиромаси и да извършим някоя добрина за наше душевно спасение, докато не е дошъл смъртният час. Защото богатството и стоката ни, които са пред очите ни, всичко е като сън, а не е нещо истинско. И ще

разберем, че всичко е като сън, когато настъпи смъртният час, защото, когато умрем, няма да вземем със себе си нищо от имуществото си. О, хора! Я помислете кой е притежавал имуществото и собствеността, които днес притежаваме ние, кой е седял и живял по тези места и в тези къщи, в които днес живеем ние. Нали и те са били хора, като нас, нали и те са събирали с труд имущество и собственост? Но защо са ги изоставили и защо не са ги взели със себе си? Защото идваме голи на този свят и пак голи ще си тръгнем от него. А големите къщи и градини, позлатените и скъпи килими, хубавите дрехи, сребърните съдове, парите и стоката ще ги оставим на този свят за други хора. Вижте какво, християни, щом като и преславните царе не вземат нищо от този свят, а си тръгват голи и без нищо, то знайте, че и ние ще си тръгнем голи и няма да вземем нищо. За това трябва да изоставим светските прелести, защото не сме получили никаква полза от това, след което сме тичали досега, както не са получили никаква полза и всички преди нас, които са тичали след същото. Но ако не е възможно да се откажем от голямото богатство, да се откажем поне от неправдата и да не търсим светските дела, които са суетни, а да търсим Божието царство и Неговата правда, а другите неща, колкото ни трябват, Бог Сам ще ги даде. Нему слава във вечните векове, Амин.

buditeli.info © 2017